

Sygn. akt VIII U 560/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
na posiedzeniu niejawnym w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del) Magdalena Kimel

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2020 r. w Gliwicach

sprawy R. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę pomostową

na skutek odwołania R. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 27 lutego 2020 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia (del) Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 560/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 27 lutego 2020 roku organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i ustawy z 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych, odmówił ubezpieczonemu R. S. prawa do emerytury pomostowej, ponieważ przed dniem 1 stycznia 1999 r. nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych lub art. 32 i art. 33 ustawy emerytalnej, nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą.

Z powyższą decyzją nie zgodził się ubezpieczony. Wniósł odwołanie, w którym domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do spornego świadczenia. Wskazał, że pracował w warunkach szczególnych przez ponad 15 lat. Jednocześnie wskazał, że nie rozwiązał stosunku pracy i nadal pozostaje w zatrudnieniu.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 grudnia 2019 ubezpieczony R. S. (ur. (...)) wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury pomostowej z przyczyn wyżej wskazanych.

Odwołujący nie rozwiązał stosunku pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego.

Sąd pominął dowód z przesłuchania świadków K. W. i A. O. na podstawie art. 235² § 1 pkt 2 k.p.c jako nieistotnych dla rozstrzygnięcia. Nawet jeżeli ubezpieczony wykazałby, że wykonywał prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze przed dniem 1 stycznia 1999 roku, to ustalenia w tym zakresie nie miałyby wpływu na treść rozstrzygnięcia, albowiem w dalszym ciągu pozostaje on w stosunku pracy, a tylko spełnienie wszystkich wymaganych przepisami przesłanek łącznie uprawnia do otrzymania spornego świadczenia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 31 grudnia 2008r., Nr 237, poz. 1656 z późn. zm.) prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Natomiast po myśli art. 3 ust. 1, 4 i 7 ustawy prace w szczególnych warunkach to prace związane z czynnikami ryzyka, które z wiekiem mogą z dużym prawdopodobieństwem spowodować trwałe uszkodzenie zdrowia, wykonywane w szczególnych warunkach środowiska pracy, determinowanych siłami natury lub procesami technologicznymi, które mimo zastosowania środków profilaktyki technicznej, organizacyjnej i medycznej stawiają przed pracownikami wymagania przekraczające poziom ich możliwości, ograniczony w wyniku procesu starzenia się jeszcze przed osiągnięciem wieku emerytalnego, w stopniu utrudniającym ich pracę na dotychczasowym stanowisku; wykaz prac w szczególnych warunkach określa załącznik nr 1 do ustawy.

Za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 1. Za takich pracowników uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy mając na uwadze ustalony stan faktyczny i obowiązujące przepisy należy uznać odwołanie ubezpieczonego za uzasadnione, a tym samym przyznać mu prawo do emerytury pomostowej z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych (Dz.U. z 31 grudnia 2008r., Nr 237, poz. 1656 z późn. zm.), czy też nie i jakie są tego przyczyny.

Podkreślić należy, iż aby przyznać prawo do spornego świadczenia wszystkie przesłanki konieczne do jego uzyskania muszą być spełnione kumulatywnie, a więc brak którejkolwiek z nich powoduje niemożność przyznania prawa do emerytury.

Sąd uznał, że ubezpieczony nie spełnia wszystkich przesłanek określonych w powołanych wyżej przepisach pozwalających na przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej, bowiem nie rozwiązał stosunku pracy.

Natomiast wobec sporu co do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze – z uwagi na brak rozwiązania stosunku pracy – bezprzedmiotowym stało się ustalanie, czy ubezpieczony taką pracę wykonywał w spornym okresie, bowiem nawet pozytywna odpowiedź na to pytanie nie pozwoliłaby na przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej.

Sąd orzekający nie neguje, iż posiada uprawnienie do badania okresu pracy ubezpieczonego jeżeli ten jest sporny, jednak może tego dokonywać jedynie w sytuacji, gdy zbadanie tej przesłanki jest decydujące i przesądza o prawie do świadczenia. Natomiast brak spełnienia innych przesłanek koniecznych do nabycia prawa do emerytury pomostowej (w niniejszej sprawie – brak rozwiązania stosunku pracy) przesądza już o prawidłowości zaskarżonej decyzji i dalsze prowadzenie postępowania jest bezprzedmiotowe. W postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych nie jest bowiem dopuszczalny wyrok wyłącznie ustalający, iż ubezpieczony pracował w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

Reasumując, ubezpieczony na dzień wydania zaskarżonej decyzji oraz na dzień wyrokowania w przedmiotowej sprawie nie spełnił przesłanki rozwiązania stosunku pracy, czego bezwzględnie wymaga art. 4 pkt 7 ustawy z dnia 19 grudnia 2008r. o emeryturach pomostowych, wobec czego brak jest podstaw do przyznania świadczenia w oparciu o ten przepis.

Z uwagi na powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

Wyrok na podstawie art. 148¹ k.p.c. wydany został na posiedzeniu niejawnym albowiem po złożeniu przez strony pism procesowych, sąd uznał mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, a żadna ze stron nie wniosła o przeprowadzenie rozprawy.

(-) sędzia del Magdalena Kimel